

EÉN WONING, TWEË KEER THUIS

Drie generaties onder één dak

Een lap grond om u tegen te zeggen, een jong koppel op zoek naar een stijlvol, maar toch enigszins betaalbaar nest en een rijper koppel dat klaar was voor een nieuw avontuur. Moeilijk te verzoenen? Niet als ouders en kinderen de handen in elkaar slaan, zoals Hilde en Jo en Annelies en Roel deden.

EVA VAN DEN EYNDE, FOTO'S LISA VAN DAMME

De hedendaagse look kon zowel het jonge als het oudere koppel bekoren.

Door het verschil in hoogte tussen de dakplaten ontstonden er lichtstraten boven de centrale assen.

TWEE HUIZEN OP EEN GROND

In een mooie, rustige villawijk in Schilde hadden Hilde en Jo indertijd een stuk grond gekocht als appeltje voor de dorst. Het koppel had een bloeiende fotozaak in het centrum van Schilde en een landelijk leven was nooit echt een concreet toekomstplan. Maar toen kwamen dochter Annelies en schoonzoon Roel op een avond met een voorstel. Het jonge koppel met twee kleine kinderen was al een poos op zoek naar een woning, maar de regio waarin ze zochten was niet de meest betaalbare. Of het geen optie was om samen te bouwen op de grond in Schilde, vroegen ze hoopvol aan Hilde en Jo. Die moesten het even laten bezinken, want een kangoeroewoning, dat zagen de actieve zestigers nog niet meteen zitten. Toen duidelijk werd dat het twee volwaardige wooneenheden zouden worden, met aparte ingangen en voldoende privacy, waren ze wel meteen te vinden voor het project.

Goeie afspraken maken goeie vrienden, en ook goeie burens in dit geval. 'We hebben samen rond de tafel gezeten en heel openlijk met elkaar gesproken. Wat als een van beide koppels zou scheiden? Wat als er iemand overlijdt? Hoe regelen we het financiële luik? Wij hebben nog een zoon en we wilden hem niet benadelen. Welke verwachtingen hebben we tegenover elkaar? Het waren bij momenten emotionele gesprekken, maar open communiceren is een must als je samen aan het bouwen slaat', zegt Hilde.

COMPACTER WONEN

Stap twee was de dienst ruimtelijke ordening van de provincie Antwerpen overtuigen van het plan. Dat bleek niet evident: voor een kangoeroewoning moet er een duidelijke hiërarchie bestaan tussen beide eenheden, het ene deel moet beduidend kleiner zijn dan het andere, en bovendien moet er een zorgaspect aan verbonden zijn. En meergezinswoningen zijn

in deze wijk niet toegelaten, kwestie van geen bouwpromotors aan te trekken die op de villagronden appartementsblokken zouden neerzetten.

Uiteindelijk kregen ze toch groen licht omdat er een familieband is. Een goede zaak vinden Ellen Verbist en Jan Aerts van architectenbureau Team 80, 'want een grote lap grond waar dan één riant villa op komt, dat is niet meer van deze tijd. Op deze manier gaan we flexibel om met die realiteit. Het is alleen maar aan te moedigen om compacter te gaan wonen', zegt Jan.

TUINZICHT

Eén struikelblok kregen de koppels niet meteen van de baan. Jo en Hilde wilden zich, met het oog op de oude en misschien minder mobiele dag, installeren op de gelijkvloerse verdieping. Dat botste met de wensen van Annelies en Roel, die in gedachten hun zoon

Technische fiche

Ontwerp - uitvoering:

2010-2014

Totale oppervlakte: 548,5 m² (incl. garage en technische ruimte)

Bouwmethode: massiefbouw met metselwerk en vloeren in ter plaatse gestort zichtbeton

Gevel: parementmetselwerk in combinatie met elementen in geprefabriceerd architectonisch beton, buitenschrijnwerk in geïsoleerd aluminium

Interieur: PU-gietvloeren, gipsbepleistering, zichtbeton, meubelwerk in combinatie van lakwerk en eikenfineer

Verwarming: geothermische warmtepomp (gemeenschappelijk)

Ventilatie: Balansventilatie (systeem D)

Regenwaterrecuperatie

Elektriciteit: domotica- en alarmsysteem

E-peil: E 63

Riante glaspartijen halen een maximum aan zonlicht naar binnen en tegelijk fungeert het overkragend terras als zonwering voor beneden.

en dochter al in de tuin zagen ravotten. De architecten konden die laatste hindernis vlot omzeilen. Het jonge koppel kwam op het gelijkvloers terecht, maar er werd een lift ingericht zodat Hilde en Jo vanuit de halfondergrondse garage naadloos tot 'hun' eerste verdieping kunnen.

'In dat scenario konden we ons meteen vinden, want het betekende ook dat we vanuit onze leefkamer een mooi uitzicht hebben op de tuin en het achterliggend natuurgebied, zonder dat we zelf moeten tuinieren. We hebben de voordelen van een tuin zonder de nadelen', zegt Jo.

IN ELKAAR VERVLOCHTEN

De twee wooneenheden werden in elkaar vervlochten, zodat beide koppels van uitzichten langs de vier gevels kunnen genieten. Het jonge koppel heeft wat meer ruimte doordat een hap van de bovenverdieping deel uitmaakt van hun woning. Daarin zitten de ouderlijke nachtvertrekken met de slaapkamer, badkamer en dressing die organisch in elkaar overlopen.

Een verdieping lager huizen de slaapkamers en de badkamer voor de kinderen. Met centraal een polyvalente ruimte, die nu hoofdzakelijk als speelterrein wordt gebruikt. 'Heel handig, die zone' vindt Roel. 'We kunnen de kinderen vanuit de living in de gaten houden en tegelijk blijft de leefruimte op orde.'

Op de benedenverdieping werd de vloerplaat deels opgetild, waardoor de kamers meer privacy kregen en de inrij van de straat vermindert. Op de bovenverdieping bleef de vloerplaat ongewijzigd, met het oog op levenslang wonen, maar de hoogte van de dakplaten varieert, waardoor eenzelfde spel van wisselende intieme en meer riante ruimten ontstaat. Door die niveauverschillen ontstonden er twee lichtstraten die een aangenaam indirect licht naar binnen trekken.

VLEUGJE KLEUR

Om de twee centrale assen in de

woningen te accentueren, kreeg de dubbele kastenwand op de benedenverdieping een dynamische felblauwe kleur. Boven werd dat warm oranje. Op het kruispunt van beide assen scheidt een grote schuifdeur beide inkomhallen van elkaar. 'We stonden erop dat we twee aparte voordeuren zouden hebben. We hoeven van elkaar niet te weten wie er over de vloer komt. Doorgaans is de schuifdeur dicht, we gebruiken ze enkel als shortcut om snel even naar boven te lopen. Maar als ze openstaat wordt het één grote woning. Dat is onder meer handig wanneer we de grootouders moeten inschakelen als babysit,' zegt Roel.

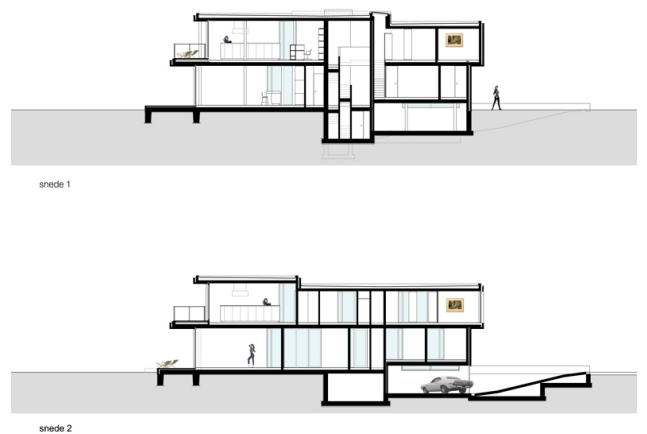
‘Een grote lap grond waar dan één riante villa op komt, dat is niet meer van deze tijd’

Al wordt van die dienstverlening geen misbruik gemaakt. 'De kinderen lopen niet voortdurend van de ene woning in de andere', zegt Hilde. 'Al is het natuurlijk een luxe als je na school even bij oma kan langslipen om een knutselwerkje te tonen. Maar ook als we babysitten hebben we niet het gevoel dat we overbelast worden. We zetten de schuifdeur open, ik heb de babyfoon bij mij, maar ik doe gewoon wat ik anders doe, ik ben immers in mijn eigen huis.'

Over de stijl van de woning en de strakke materialen zoals het zichtbeton en de grijze gietvloer, waren de koppels het snel eens. 'Wij houden wel van modern. Ook op dat vlak hebben we nergens compromissen moeten sluiten', zegt Hilde.

www.team80.be

Meer foto's van deze woning op:
www.standaard.be/binnenkijken
lisavd.format.com

De kastenwand op de benedenverdieping kreeg een dynamische felblauwe kleur.